

СТАНОВИЩЕ № 05/2012

НА ЕВРОПЕЙСКАТА АГЕНЦИЯ ЗА АВИАЦИОННА БЕЗОПАСНОСТ

ОТ 22 НОЕМВРИ 2012 ГОДИНА

**за Регламент на Комисията за определяне на правилата за прилагане за
оператори от трети държави за търговски въздушен транспорт**

и

**за Регламент на Комисията за определяне на правилата за прилагане за
Агенцията за издаване на разрешителни на оператори от трети
държави**

„Оператори от трети държави“

Съдържание

Резюме 4

Обяснителна бележка	5
I. Общи положения	5
II. Обхват на становището	5
III. Структура на правилата	5
IV. Консултация	7
Прилежащ регламент относно операторите от трети държави	8
I. Обхват	8
II. Преглед на реакциите	8
III. Обяснения	8
Приложение 1 – Част-ТСО	10
I. Общи положения	10
II. Преглед на реакциите	10
III. Обяснения	13
IV. Икономическо и административно въздействие на промените в сравнение със CRD	17
V. Част-ТСО	17
VI. Промени в сравнение със CRD	17
VII. Раздел I – Общи изисквания	18
Специфични въпроси	18
ТСО.100 Обхват	18
ТСО.110 Съобщени различия спрямо ИКАО	18
Раздел II Въздушни операции	18
Специфични въпроси	18
ТСО.200 Общи изисквания	18
Раздел IV – Издаване на разрешителни на оператори от трети държави	18
Специфични въпроси	19
ТСО.300 Заявление за разрешително	19
ТСО.315 Продължаваща валидност	19
VIII. Част-ART	19
IX. Раздел I – Общи разпоредби	19

Специфични въпроси	19
ART.110 Обмен на информация	19
ART.200 Процедура за първоначална оценка – общи разпоредби	20
ART.205 Процедура за първоначална оценка – оператори от трети държави, които са обект на оперативна забрана	20
ART.210 Издаване на разрешително	20
ART.215 Наблюдение	21
ART.220 Програма за наблюдение	21
ART.230 Констатации и коригиращи действия	21
ART.235 Ограничаване, спиране на действието и отнемане на разрешителни	21

Резюме

Настоящото становище съдържа следните документи:

- Прилежащ регламент относно операторите от трети държави (ТСО);
- Приложение 1 – Част-ТСО, изисквания операторите от трети държави;
- Приложение 2 – Част-ART, изисквания към органите за издаването на разрешителни на оператори от трети държави.

Настоящото становище е резултат от процес на широки консултации с органи, асоциации и оператори. То предвижда актуализирани проектоправила за оператори от трети държави, извършващи операции на търговския въздушен транспорт на или извън територията на ЕС (част-ТСО), както и проектоправила за издаване на първоначални разрешения, непрекъснато наблюдение и последващи действия във връзка с констатациите по отношение на операторите от трети държави (част-ART).

Разработването на тези правила се основава на следните цели:

- гарантиране на високо равнище на безопасност;
- създаване на ясен и пропорционален набор от правила за операторите от трети държави;
- гарантиране на гъвкавост и ефективност за операторите от трети държави и Агенцията.

Основните проблеми и опасения в резултат на получените коментари и реакции са:

- възможността за репресивни мерки срещу операторите от ЕС;
- пропорционалността на методологията за оценка;
- връзката между правилата, предложени в NPA 2011-05, и Регламент (ЕО) № 2111/2005;
- предвидените такси за издаване на разрешителни и постоянен надзор на операторите от трети държави.

Обяснителна бележка**I. Общи положения**

1. Регламент (ЕО) № 216/2008¹ на Европейския парламент и на Съвета (наричан по-долу „Основния регламент“), изменен с Регламент (ЕО) № 1108/2009² установява подходяща и изчерпателна рамка за определяне и изпълнение на общи технически изисквания и административни процедури в областта на гражданското въздухоплаване.
2. Целта на настоящото становище е да подпомогне Комисията при определяне на правилата за прилагане за операторите от трети държави.
3. Становището беше прието съгласно процедура, определена от управителния съвет³, на Европейската агенция за авиационна безопасност (наричана по-долу „Агенцията“), в съответствие с разпоредбите на член 19 от Основния регламент.

II. Обхват на становището

4. Настоящото становище съдържа следните документи:
 - Прилежащ регламент относно TCO,
 - Приложение 1 – Част-TCO, изисквания към операторите от трети държави;
 - Приложение 2 – Част-ART, изисквания към органите за издаването на разрешителни на оператори от трети държави.

III. Структура на правилата

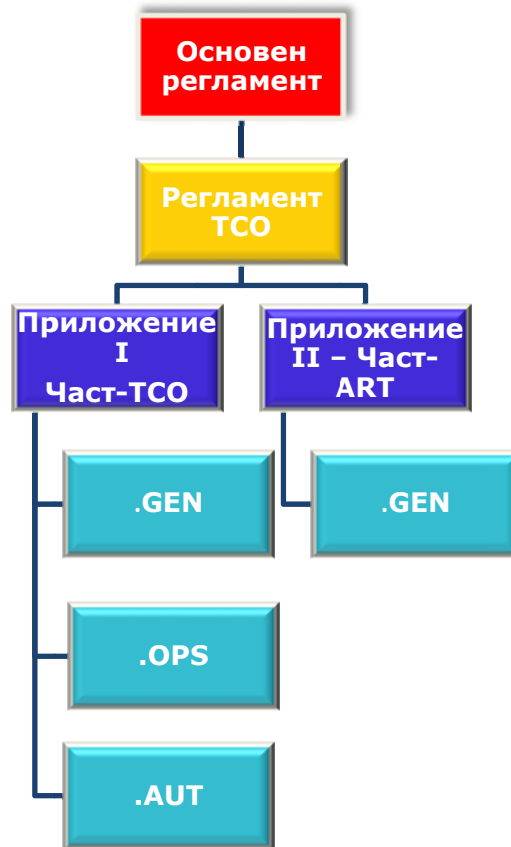
5. В следната графика се прави преглед на приложенията към регламента относно операторите от трети държави.

¹ Регламент (ЕО) № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 20 февруари 2008 г. относно общи правила в областта на гражданското въздухоплаване и за създаване на Европейска агенция за авиационна безопасност, и за отмяна на Директива 91/670/ЕИО на Съвета, Регламент (ЕО) № 1592/2002 и Директива 2004/36/ЕО. *ОВ L 79, 19.03.2008 г., стр. 1 –49.*

² Регламент (ЕО) № 1108/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за изменение на Регламент (ЕО) № 216/2008 в областта на летищата, управлението на въздушното движение и аеронавигационното обслужване и за отмяна на Директива 2006/23/ЕО. *ОВ L 309, 24.11.2009 г., стр. 51 – 70.*

³ Решение на управителния съвет относно процедурата, която Агенцията ще прилага при изготвяне на становища, сертификационни спецификации и материали за ръководство („нормотворческа процедура“). *EASA MB 01-2012, 13.03.2012 г.*

Фигура 1: Приложения към регламента относно операторите от трети държави

6. Част-ТСО съдържа изискванията към оператори от трети държави, извършващи операции на търговския въздушен транспорт на или извън територията на Европейския съюз.
7. Тази част се състои от три раздела:
 - Раздел I – Общи изисквания,
 - Раздел II – Въздушни операции,
 - Раздел III – Издаване на разрешителни на оператори от трети държави
8. NPA 2011-05 съдържа изисквания към Агенцията (в подчаст AR-ТСО), определящи как тя ще обработва разрешителни за оператори от трети държави и как ще надзирава тези оператори. Тези изисквания допълват общите изисквания, посочени в раздели I до III от част-ARO.GEN (публикувани в Становище № 04/2011⁴), които се прилагат и към Агенцията, когато издава разрешителни и осъществява надзор върху оператори от трети държави.
9. Част-ART съдържа всички изисквания, включително съответните изисквания, съдържащи се в раздели I до II от част-ARO.GEN, приложими за Агенцията,

⁴ Становище № 04/2011 проект на регламент на Комисията (ЕС) № .../... от ... относно изисквания към органите и изисквания към организациите. Може да бъде намерено на уебсайта на Агенцията: <http://easa.europa.eu/agency-measures/opinions.php>.

когато издава разрешителни и наблюдава операторите от трети държави, които извършват полети на или извън територията на ЕС.

10. Тази част се състои от два раздела:
- Раздел 1 – Общи разпоредби,
 - Раздел 2 – Издаване на разрешително, надзор и изпълнение.

IV. Консултация

11. Настоящото становище се основава на NPA 2011-05, съдържащо проектопредложения на правила за прилагане и свързаните приемливи начини за съответствие (AMC) и материалите за ръководство (GM) за Агенцията и оператори от трети държави.
12. NPA е публикувано на уебсайта на Агенцията (www.easa.europa.eu) на 1 април 2011 г. и периодът на консултация приключи на 8 юли 2011 г. Агенцията получи 234 коментара от 39 лица, включително национални въздухоплавателни органи, професионални организации и частни дружества.
13. Агенцията свика и участва в няколко заседания с представители от държавите членки и индустрията, които консултираха Агенцията по конкретни въпроси, например пропорционалността на методологията за оценка и връзката с Регламент (ЕО) № 2111/2005⁵.
14. Въз основа на широките консултации с органи, асоциации и оператори на 26 януари 2012 г. Агенцията публикува CRD. Периодът за реакции приключи на 26 Март 2012 г. Агенцията получи 29 реакции от 11 национални въздухоплавателни органа, професионални организации и частни дружества.

⁵ Регламент (ЕО) № 2111/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2005 г. за създаване на списък на Общността на въздушните превозвачи, предмет на оперативна забрана в границите на Общността, и за информиране на пътниците на въздушния транспорт за самоличността на опериращите въздушни превозвачи и за отмяна на член 9 от Директива 2004/36/ЕО, *ОВ L 344, 27.12.2005 г., стр. 15 – 22.*

Прилежащ регламент относно операторите от трети държави**I. Обхват**

15. Прилежащият регламент определя общата приложимост на частите, които обхваща, и предлага преходни мерки.

II. Преглед на реакциите

16. Реакциите, получени относно прилежащия регламент, са насочени към критериите за допустимост към операторите от трети държави, преходните мерки и разпоредбата за влизане в сила.

III. Обяснения

17. Прилежащият регламент, публикуван в настоящото становище, съгласно член 4, параграф 1, буква г) и член 9 от Основния регламент съдържа изискванията към операторите от трети държави, които използват въздухоплавателни средства, регистрирани в трета държава.
18. Член 2 съдържа определения на термините, използвани в прилежащия регламент и в приложения 1 и 2 към този регламент. Определението на операции на търговския въздушен транспорт (CAT) произхожда от приложение 6 на ИКАО, като е леко изменено, за да отчита определението на „търговска операция“, съдържащо се в член 3, буква и) от Основния регламент. То е същото като определението, използвано в Регламент (ЕС) № 965/2012 на Комисията от 5 октомври 2012 г. Определението на „основно място на стопанска дейност“ е приведено в съответствие с определението, използвано в приложение I към Регламент (ЕС) № 965/2012 на Комисията. Добавено е определението на „алтернативни начини за съответствие“ с цел привеждане в съответствие с приложение VI към Регламент (ЕС) № 290/2012 на Комисията за изменение на Регламент (ЕС) № 1178/2011 на Комисията и приложение II към Регламент (ЕС) № 965/2012 на Комисията. В контекста на нововъведения подход към полетите без разписание е добавено определението на „полет“. Това определение се използва и в Регламент (ЕО) № 1008/2008.
19. Член 3 съдържа изискването, че операторите от трети държави трябва да притежават разрешително, издадено от Агенцията в съответствие с приложение 2 към настоящия регламент.
20. Член 4 „допустимост“ е заличен.
21. Член 4 съдържа разпоредбите за влизане в сила. Параграф 2 уточнява, че компетентните органи на държавите членки продължават да издават и подновяват разрешителни за въздушен превозвач или равностойни документи съгласно националното законодателство на държавите членки до 30 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент или до датата, на която Агенцията вземе решение в съответствие с приложение 2 към него. Този подход е избран, за да се гарантира продължаването на съществуващите операции на оператори от трети държави в ЕС, тъй като държавите членки имат различни схеми за одобрения и прилагат различни срокове на валидност, когато издават разрешителни за въздушен превозвач. Предлага се преходен

период от 30 месеца, за да се даде възможност на Агенцията да се подготви за издаването на разрешителни и наблюдението на операторите от трети държави. Когато държава членка не издава разрешителни за въздушен превозвач, операторът от трета държава кандидатства за разрешително пред Агенцията след влизане в сила на настоящия регламент. Агенцията оценява заявлението в съответствие с приложение 2 към настоящия регламент. Операторът трябва да кандидатства за разрешително в срок от максимум 6 месеца след влизане в сила на настоящия регламент. Заявленията, получени след този срок, не могат да бъдат обработвани преди изтичането на 30-месечния срок, което означава, че операциите към ЕС могат да бъдат спрени, докато Агенцията издаде разрешително.

Приложение 1 – Част-ТСО**I. Общи положения**

22. Съгласно предложенията в настоящото становище, част-ТСО се състои от три раздела:
- Раздел I – Общи изисквания,
 - Раздел II— Въздушни операции,
 - Раздел III — Издаване на разрешителни на оператори от трети държави
23. Предлаганият в становището текст отразява внесените промени в първоначалните предложения на Агенцията (публикувани в NPA 2011-05) в резултат от публичната консултация, както и допълнителните промени вследствие на анализа и оценката на реакциите по CRD.

II. Преглед на реакциите

24. Както вече сочат коментарите по NPA 2011-05, реакциите по CRD са насочени към възможността от репресивни мерки от страна на националните въздухоплавателни органи на операторите от трети държави чрез налагане на реципрочни такси, когато се повишат таксите за издаването на разрешителните им. Освен това, тъй като Агенцията не е сертифициращият и надзорен орган, вдигането на таксите се счита за неправилно.
25. Както вече беше заявено в CRD, Агенцията счита, че въпросът с таксите попада извън обхвата на настоящото становище. Всички изразени безпокойства внимателно ще бъдат разгледани и оценени в хода на изменението на Регламент (ЕО) № 593/2007⁶ на Комисията, така наречения „Регламент за таксите и възнагражденията“, в който ще се определят всички подробности.
26. Също така отново бяха изразени резерви по отношение на предложената методология за оценка на операторите от трети държави, тъй като предложението в CRD все още се счита за непропорционално, прекалено сложно, прекалено изчерпателно във връзка с принципа на взаимно признаване на удостоверения съгласно Чикагската конвенция и представляващо прекомерна тежест за операторите от трети държави. Затова оценката на операторите от трети държави следва да се опрости и ограничи само до настолен преглед. Този преглед следва да разчита на Всеобщата програма на ИКАО за одит на надзора за безопасност (USOAP), световния регистър на ИКАО на свидетелствата за авиационен оператор (CAO) и международната програма за одит на експлоатационната безопасност (IOSA).
27. Също така беше изтъкнато, че Регламент (ЕО) № 2111/2005 вече установява необходимите правни инструменти за защита на безопасността на европейските граждани и че одитите на място следва да се извършват съгласно Регламент (ЕО) № 2111/2005.

⁶ Регламент (ЕО) № 593/2007 на Комисията от 21 май 2007 година относно таксите и възнагражденията, събирани от Европейската агенция за авиационна безопасност.

28. И накрая, някои заинтересовани страни считат, че с това предложение Агенцията *де факто* изземва отговорности по надзора от държавата на оператора или държавата на регистрацията. Посочва се, че отговорностите по надзора на безопасността не бива да се прехвърлят от договарящите се държави в ИКАО към Агенцията.
29. Действително, основната роля в надзора на безопасността на всеки оператор е на държавата на оператора, която е издала CAO. Агенцията изцяло зачита отговорностите, възложени на държавата на оператора в Чикагската конвенция, и не възнамерява да изземва която и да било от гореспоменатите отговорности. Процесът на издаване на разрешително на оператори от трети държави следва по-скоро да се разбира като процедура на валидиране, чиято цел е да провери надеждността на първоначално сертифицираната информация.
30. Освен това, от получените реакции Агенцията разбира, че начинът, по който е представен методът на оценка в първоначалното ѝ предложение, и обяснението в NPA и CRD могат да породят идеята, че този метод е доста строг и надхвърля мандата на Агенцията, даден ѝ от законодателя. Както е споменато по-горе, Агенцията никога не е възнамерявала да изземва ролята на държавата, упражняваща надзора, или да прилага методология на строга оценка.
31. С цел адекватно отразяване на това намерение и избягване на каквато и да било неяснота по отношение ролята на Агенцията, разпоредбите в част-ART, свързани с методологията за оценка за първоначалната фаза и фазата на наблюдение, са изменени. По-подробно обяснение ще бъде дадено в точки 39 – 50.
32. В някои реакции отново беше посочено, че принципът на взаимно признаване на удостоверения не е достатъчно отразен в това NPA и че Агенцията трябва да признава чуждестранни CAO, както е определено в приложение 6 на ИКАО, част I 4.2.2.1.
33. Както вече е посочено в CRD, член 33 от Чикагската конвенция предвижда, че „сертификатите за летателна годност, удостоверенията за компетентност и свидетелствата за правоспособност, издадени или признати за валидни от договарящата държава, в която е регистрирано въздухоплавателното средство, се признават за валидни от другите договарящи държави, при условие че изискванията, при които са били издадени или признати за валидни такива удостоверения или свидетелства за правоспособност, отговарят на или надвишават минималните стандарти, установени към даден момент съгласно тази конвенция“. Агенцията ще зачита във възможно най-голяма степен член 33 от Чикагската конвенция по отношение на сертификатите за летателна годност/компетентност и свидетелствата за правоспособност през целия процес на кандидатстване за разрешителни на оператори от трети държави. Въпреки това признаването на CAO не е разгледано в този член или в който и да било друг член от Чикагската конвенция. Изискването за признаване е разширено за CAO с приложение 6, част I 4.2.2.1. Принципът на взаимно признаване на CAO, формулиран с приложение 6 на ИКАО, част I 4.2.2.1, не е предвиден без ограничения. CAO, издадено от чужда държава, се признава само „ако изискванията, съгласно които е издадено свидетелството, са най-

малкото еквивалентни на приложимите стандарти, посочени в настоящото приложение". Част-ТСО е изготвена, за да гарантира точно това предварително условие. Процесът на издаване на разрешителни проверява дали изискванията, съгласно които е издадено чуждестранното CAO, са най-малкото еквивалентни на приложимите стандарти.

34. Реакциите относно връзката между част-ТСО и **Регламент (ЕО) № 2111/2005** отново подчертават значението и двата регламента да бъдат добре формулирани. Трябва да се избягва дублирането на процедури и следователно двата процеса следва да бъдат ясно диференцирани. Беше посочено, че разрешително може да се отнеме единствено след решение за включване на оператора в списъка на ЕС по отношение на безопасността. Счита се за разумно заявленията от оператори, обект на оперативна забрана, да се разглеждат като част от процеса на премахване на оперативната забрана. Въпреки това някои реакции си противоречат. В една реакция принципът да се позволи на оператори, обект на оперативна забрана, да кандидатстват за разрешително се отхвърля, тъй като може да доведе до противоположни решения, докато в друга реакция се приветства подходът в първоначалното предложение. Принципът, отразен в първоначалното предложение, да се позволи само на оператори, които са обект на забрана поради лоши показатели на самия оператор, е поставен под въпрос, тъй като би бил дискриминационен към операторите, които са обект на забрана заради незадоволителен надзор на държавата, която осъществява надзора.
35. Агенцията потвърждава, че взаимодействието между Регламент (ЕО) № 2111/2005 и част-ТСО наистина трябва да се координира. Затова Агенцията хармонизира и синхронизира част-ТСО в тясно сътрудничество с Комисията, за да осигури безпроблемно интегриране, като избягва несъвместими мерки и ясно разпределени компетенции. За тази цел Агенцията допълнително измени разпоредбите в прилежащия регламент и част-ART. Основна разлика между първоначалното предложение и становището е, че сега се допуска да кандидатстват всички оператори от трети държави, които са обект на забрана. По-подробно обяснение на това как Агенцията възнамерява да постигне взаимодействие с Регламент (ЕО) № 2111/2005 ще бъде дадено в точки 51 – 60.
36. Бяха изразени и безпокойства относно сроковете за подаване на заявление. Препоръча се намаляване на периода за подаване на заявление за въздушни услуги по разписание и серия от въздушни услуги без разписание на 30 дни. Счита се също така за важно правилата изрично да посочват, че в случай на непредвидени спешни експлоатационни нужди (ad-hoc полети) заявленията могат да се подават малко преди планираната дата на експлоатация. Някои предлагат значително да се намали срокът за ad-hoc полети (3 до 7 дни) или да се изключат операторите от задължението да притежават разрешително, когато извършват само 3 до 6 полета.
37. След реакциите Агенцията заключи, че срокът за подаване на заявления може да се намали на 30 дни за въздушни услуги по разписание и програма от въздушни услуги без разписание. В случай на спешни експлоатационни нужди срокът за подаване на заявление е намален на 7 дни преди планираната дата на експлоатация. Въпреки това издаването на разрешително за такива полети

е ограничено за максимум 4 полета в рамките на максимум 12 последователни месеца. Освен това операторът може да получи такова разрешително само веднъж на календарна година.

38. И накрая, обработването на заявлението в гореспоменатия срок е прехвърлено на Агенцията и затова е преместено в ART.200, буква б).

III. Обяснения

Методология за оценка

39. Както беше посочено по-горе в настоящото становище, всички оператори от трети държави, които са обект на забрана, имат право да кандидатстват за разрешително. В резултат на това се прави разграничение между процеса на оценка на операторите, обект на забрана, и тези които не са, от гледна точка на проверката.
40. За **операторите, които не са обект на забрана**, настолният преглед ще представлява преобладаващият елемент на процедурата на издаване на разрешително. Той ще се основава на международно признати доклади от одити на безопасността като USOAP на ИКАО, наземни инспекции и друга призната информация относно безопасността, например резултати от IOSA. Комбинирането на източници на информация и подходящо и балансирано претегляне на информацията относно безопасността, получена в хода на процедурата, ще гарантира обективност и пропорционалност във възможно най-голяма степен.
41. Само в случаи, които изискват по-подробна оценка, която не може да се извърши чрез елементарен преглед, например предоставяне на недостатъчно или остаряла информация, Агенцията извършва по-задълбочена оценка. Тази допълнителна оценка обаче е ограничена до степента, необходима за установяване на надеждност. За операторите, които не са обект на забрана, в първоначалната фаза не се предвиждат одити.
42. Методът на оценка, прилаган към **операторите, които са обект на забрана**, ще бъде по-задълбочен от гледна точка на проверката в сравнение с оценката, прилагана към операторите, които не са обект на забрана, тъй като Агенцията допълнително ще извършва одити на място в помещенията на оператора съгласно следните условия, определени в ART.205, буква в).
- резултатът от оценките, включително информацията от консултации/разследвания съгласно Регламент (ЕО) № 2111/2005, показва, че съществува възможност проверката да има положителен резултат;
 - проверката може да се извърши в помещенията на оператора без риск от застрашаване сигурността на персонала на Агенцията; и
 - операторът се съгласи да бъде проверен.

Одитът може да включва оценка на надзора, упражняван от държавата на оператора върху заявителя. По-подробно обяснение относно взаимодействието с Регламент (ЕО) № 2111/2005 ще бъде дадено в точки 51-60.

43. В случай че не може да се установи надеждност, т.е. операторът не може да докаже съответствие или е очевидно, че държавата на оператора не гарантира правилен надзор, например установено в одит по USAOP, Агенцията не издава разрешително, тъй като тя няма да играе ролята на заместител на надзорния орган на този конкретен оператор.
44. Във фазата на наблюдението настолният преглед също ще бъде водещият метод. Обхватът на наблюдението ще се определя въз основа на предишни дейности по издаване на разрешителни и/или наблюдение.
45. В първоначалното предложение преглед на показателите на оператора се прави на интервали не по-дълги от 24 месеца. В настоящото предложение този 24-месечен интервал може да бъде удължаван до максимум 48 месеца при следните условия, определени в ART.220:
- държавата на операторите осъществява подходящ надзор;
 - операторът своевременно докладва за промените;
 - не са направени констатации от ниво 1, и
 - всички коригиращи действия са изпълнени навреме и адекватно.
46. Също така, интервалът може да бъде намален, ако са налице признаци, че показателите за безопасност на оператора и/или държавата на оператора са се влошили.
47. Въведена е нова разпоредба относно мерки за изпълнение. Ще се прилага отделна процедура за съответно „спиране на действието“ и „отнемане“ на разрешително. Първоначално Агенцията само ще спира действието на дадено разрешително. Като спира действието на разрешително, Агенцията в действителност овладява риска, тъй като на оператора вече не е разрешено да функционира в ЕС. След спирането на действието следва отнемане, ако в срок от 6 (+3) месеца операторът (съгласно част-ТСО) или държавата на оператора (съгласно Регламент (ЕО) № 2111/2005) не е в състояние да докаже, че е предприел успешни коригиращи действия или когато операторът е включен в списъка на ЕС по отношение на безопасността в съответствие с Регламент (ЕО) № 2111/2005.
48. Агенцията може да извърши одит на оператора само след спиране на действието. Такъв одит ще се извършва съгласно същите условия като за операторите, обект на забрана, в първоначалната фаза.
49. В заключение, становището е изготвено въз основа на член 9, параграф 5, буква г) от Основния регламент, който предвижда процедурата за получаване на разрешителни да бъде опростена, пропорционална, рентабилна и ефективна във всички случаи, като позволява пропорционални на сложността на операциите и свързания риск изисквания и доказателства за съответствие. Целта му е да осигури точния баланс между свеждане до минимум на бюрократичните трудности за международните оператори и гарантиране на високо равнище на безопасност в ЕС. Комбинирането на източници на информация и подходящо и балансирано претегляне на информацията относно безопасността, получена в хода на процеса, ще гарантира обективност и пропорционалност във възможно най-голяма степен. Планираният настолен преглед несъмнено ще представлява преобладаващият елемент на процедурата на издаване на разрешително. Въпреки това, този процес не трябва да се

изпразва от съдържание. Неговата цел е установяване на високо равнище на безопасност в ЕС. Затова становището предвижда случаи, изискващи допълнителна оценка. Предвиждат се одити само в първоначалната фаза за оператори, обект на забрана съгласно Регламент (ЕО) № 2111/2005, или след спиране на действието на съществуващо разрешително.

50. Част-ТСО предвижда еднаква процедура за оценка на операторите от трети държави с цел хармонизиране на настоящите различни национални системи в ЕС. В бъдеще операторът от трета държава ще кандидатства само веднъж за разрешително, което след това ще бъде валидно за целия ЕС. Ще има само един еднакъв набор от критерии за оценка (стандартите на ИКАО), което елиминира риска, че операторите от трети държави ще подлежат на противоречиви изисквания в рамките на ЕС. И накрая, тези критерии ще се прилагат от един орган, като по този начин ще се подобри справедливостта и прозрачността.

Връзка между част-ТСО и Регламент (ЕО) № 2111/2005

51. Според предишното предложение (CRD към NPA 2011-05) Агенцията трябваше да разглежда само заявления на оператори, включени в списъка на ЕС по отношение на безопасността поради лоши показатели на самия оператор.
52. След оценка на варианта, предложен в няколко реакции по CRD, да се позволи на всички оператори, които са обект на забрана, да кандидатстват за разрешително, Агенцията заключи, че това би могло значително да подобри синхронизирането на процедурите, прилагани съгласно част-ТСО и Регламент (ЕО) № 2111/2005. Затова в момента становището позволява на всички оператори, които са обект на забрана, да кандидатстват за разрешително. Освен това, както е споменато по-горе, Агенцията положи усилия да формулира процеса на оценка по такъв начин, че да стане напълно съвместим с механизма, предвиден в Регламент (ЕО) № 2111/2005.
53. Агенцията ще обработва заявлението в следната последователност. След получаване на заявление от оператор, който е обект на забрана, Агенцията първоначално следва съответната процедура за оценка, прилагана за оператори, които не са обект на забрана, и определя дали забраната се дължи на лоши показатели на самия оператор или на незадоволителен надзор на държавата на оператора. Ако става въпрос за последното, Агенцията информира Комисията [ART.205, буква б)] и изчаква решението на Комисията дали разследване на въпросната държава съгласно Регламент (ЕО) № 2111/2005 би било подходящо. Когато резултатът от първоначалната оценка съгласно част-ТСО и евентуалното разследване съгласно Регламент (ЕО) № 2111/2005 е положителен, Агенцията продължава да обработва заявлението и извършва одит на място на оператора. Този одит може да включва оценка на надзора, осъществяван от държавата на оператора върху въпросния оператор, когато има доказателства за големи пропуски в надзора на оператора.
54. Резултатът от одита се съобщава на Комисията [ART.205, буква д)]. Това ще позволи на Комисията да се подготви за евентуално вземане на решение в Комитета за авиационна безопасност. В случай на отрицателен резултат съгласно Регламент (ЕО) № 2111/2005 не се изискват други действия и

Агенцията отказва издаване на разрешително (ART.210). В случай на положителен резултат Комисията може да инициира изваждане на заявителя и ако счете за необходимо, на всички останали оператори от тази държава от списъка на ЕС по отношение на безопасността. След изваждане на оператора от списъка Агенцията предоставя разрешително (ART.210).

55. В случай че операторът е обект на забрана заради проблеми с безопасността на самия оператор, Агенцията незабавно започва процедурата след получаването на заявлението, тъй като разследване на държавата на оператора съгласно Регламент (ЕО) № 2111/2005 няма да е необходимо. Когато резултатът от оценката на Агенцията е положителен, Комисията може да поеме инициативата за организиране изваждането на оператора от списъка на ЕС по отношение на безопасността.
56. Част-ТСО също така осигурява съвместимост с Регламент (ЕО) № 2111/2005 по отношение на операторите, които не са обект на забрана. Ако Агенцията реши да откаже издаването на разрешително, тя информира за това Комисията [ART.110]. Комисията от своя страна може да обмисли да включи оператора в списъка на ЕС по отношение на безопасността.
57. Когато отказът се дължи на това, че държавата на оператора не осъществява подходящ надзор върху конкретен оператор, Комисията би могла да обмисли налагане на забрана за всички оператори, които са под надзора на тази държава. В този случай Агенцията отхвърля заявленията от други оператори на въпросната държава, ако има такива.
58. И накрая, настоящото становище осигурява съвместимост с Регламент (ЕО) № 2111/2005 по отношение на мерките за изпълнение, предприети от Агенцията. Първоначално Агенцията само ограничава или спира действието на дадено разрешително. По такъв начин, от една страна, непосредственият риск е напълно овладян, тъй като резултатът на практика е равностоен на оперативна забрана, а от друга страна, се дава възможност на Комисията да изпълни своите отговорности като обмисли включване на оператора в списъка по отношение на безопасността.
59. Когато Агенцията ограничи или спре действието на дадено разрешително, тя уведомява Комисията [ART.110, буква а), точка 2)]. Ако ограничението или спирането на действието е заради сериозно опасение, засягащо безопасността, по отношение на държавата на оператора, Комисията би могла да започне съвместни консултации с въпросната държава съгласно Регламент (ЕО) № 2111/2005. Когато резултатът от такива консултации е отрицателен, Комисията включва оператора (и всички оператори на тази държава) в списъка на ЕС по отношение на безопасността и Агенцията превръща спирането на действието в отнемане на разрешителното след включването на оператора в приложение А (пълна забрана). Когато операторът е включен в приложение Б (оперативно ограничение), Агенцията запазва ограничението [ART.235].
60. И накрая, държавите членки имат възможността да налагат отделни забрани по отношение на своята територия в спешни случаи в отговор на непредвиден проблем по безопасността [член 6 от Регламент (ЕО) № 2111/2005]. С цел избягване на противоречащи си мерки съответната държава членка незабавно уведомява Агенцията за своето намерение [ART.110, буква в)]. От своя страна

Агенцията предприема действия за ограничаване или спиране на действието на разрешителното [ART.235, буква а), точка 3)].

IV. Икономическо и административно въздействие на промените в сравнение със CRD

61. Проактивният подход и засиленото наблюдение на операторите от трети държави, дадени от Основния регламент, разбира се има финансово въздействие. Ревизираната методология има за цел допълнително намаляване на свързаните разходи чрез въздържане от редовни одити и чрез обработване на заявленията с комплект от въпросници и настолни прегледи. Освен това предложената процедура ще гарантира правилно разгръщане на ресурсите на Агенцията с цел фокусиране върху оценката на оператори, за които Агенцията има намалено равнище на доверие.
62. Прякото въздействие на променения подход е липсата на разходи за труд и командировки за скъпи и сложни такива, включително участието на квалифицирани лица, докато съгласно първоначалното предложение тези разходи биха били значителна тежест за бранша. Освен това, заявителите не са засегнати със собствена административна и икономическа тежест да организират проверка на място от страна на екип на ЕААБ.
63. От страна на Агенцията се предвижда, че ревизираните методи за предварителната оценка и наблюдението ще намалят изчисления преди това персонал с една трета. Изчисляването на ресурсите е ограничено до задачите, които се изпълняват директно със заявителите, и когато направените разходи могат съответно да се разпределят. Ефективността на процедурата и ресурсите до голяма степен зависи от съществуването на специализиран софтуер за събиране и съхраняване на информация за операторите от трети държави и за комуникация със заявителите, притежателите на разрешително, държавите членки и Комисията.
64. Остава несигурност относно въздействието на операторите, обект на забрана, които кандидатстват за разрешително. Понастоящем приблизително 300 оператори са включени в списъка по отношение на безопасността и ако всички те кандидатстват, броят на очакваните процедури драстично би се увеличил, което ще има значително въздействие върху потребностите от ресурси.

V. Част-ТСО

VI. Промени в сравнение със CRD

65. Както е обяснено по-горе, няколко разпоредби в част-ART, свързани с методологията за оценка за първоначалната фаза и фазата на наблюдение, са изменени, за да се гарантира, че критериите, определени в член 9, параграф 5, буква г) от Основния регламент, са изпълнени.
66. Освен това са направени допълнителни изменения, за да се гарантира съвместимост с Регламент (ЕО) № 2111/2005.

VII. Раздел I – Общи изисквания

67. Този раздел съдържа общи изисквания за операторите от трети държави, извършващи операции на търговския въздушен транспорт.
68. Повечето правила в този раздел съответстват на първоначално предложените правила на CRD TCO.GEN.

Специфични въпроси**ТСО.100 Обхват**

69. Тази разпоредба се въвежда за първи път и определя обхвата на част-ТСО.

ТСО.110 Съобщени различия спрямо ИКАО

70. Разпоредбата се въвежда с цел яснота. Тя отразява изискването в ART.200, буква г), което задължава Агенцията да посочи онези стандарти на ИКАО, за които може да приеме коригиращи мерки, в случай че държавата на оператора или държавата на регистрацията е съобщила за различия спрямо стандартите на ИКАО.

Раздел II Въздушни операции

71. Този раздел съдържа експлоатационни изисквания за операторите от трети държави, извършващи операции на търговския въздушен транспорт.

Специфични въпроси**ТСО.200 Общи изисквания**

72. Позоваването в буква а) на приложимите правила на държавата на оператора и държавата на регистрацията на въздухоплавателното средство, които водят до изпълнението на стандартите, съдържащи се в приложенията на ИКАО, са заличени, за да се избегне възможността за тълкуване, че Агенцията възнамерява да оценява оператора от трета държава спрямо националните правила на третата държава. Както е споменато по-горе, ясно е, че намерението на Агенцията не е да изझे ролята на надзорен компетентен орган.
73. Позоваването на „сериозни инциденти“ в буква д) е заличено, защото се счита за прекомерно обременително за операторите от трети държави и Агенцията. Ако е необходимо, Агенцията ще използва други съответни източници на информация, за да получи такива данни.

Раздел IV – Издаване на разрешителни на оператори от трети държави

74. Тази подчаст съдържа изисквания за издаването на разрешителни на операторите от трети държави, извършващи операции на търговския въздушен транспорт.

Специфични въпроси**ТСО.300 Заявление за разрешително**

75. Както е посочено по-горе, задължението за подаване на заявление 90 дни преди планираната експлоатация е намалено на 30 дни за въздушни услуги по разписание и програма от въздушни услуги без разписание и 7 дни за полети без разписание. Издаването на разрешително за полети без разписание е ограничено за максимум 4 полета в рамките на максимум 12 последователни месеца и операторът от трета държава може да получи такова разрешително само веднъж на календарна година. Въпреки това, когато не съществуват сериозни опасения за безопасността по отношение на държавата на оператора или самия оператор и операторът може да докаже, че съществува непредвидена спешна експлоатационна нужда, Агенцията може да реши да обработи дадено заявление, което не е подадено 7 дни преди датата на планираната експлоатация.

ТСО.315 Продължаваща валидност

76. Концепцията, че разрешителни за полети без разписание ще се издават за ограничена продължителност, е отразена в буква а), точка 4).

VIII. Част-ART

77. Както е посочено по-горе, Агенцията никога не е възнамерявала да изземва отговорностите на държавата, упражняваща надзора, или да прилага методология на строга оценка. След повторна оценка на методологията, се взе решение намеренията на Агенцията да се пояснят и затова бяха изменени редица разпоредби в част-ART, свързани с методологията за оценка за първоначалната фаза и фазата на наблюдение, например чрез промяна на термина „надзор“ с термина „наблюдение“, ограничаване на одитите до оператори, обект на забрана, или след спиране на действието на разрешително и осигуряване на възможност за основан на риска подход при издаването на разрешително и наблюдение на оператора от трета държава.
78. Освен това, бяха направени допълнителни изменения, за да гарантира, че процедурата по част-ТСО е приведена в съответствие с процедурата съгласно Регламент (ЕО) № 2111/2005.

IX. Раздел I – Общи разпоредби

79. Този раздел съдържа изискванията, приложими за Агенцията в контекста на операциите на трети държави на или извън територията на ЕС.

Специфични въпроси**ART.110 Обмен на информация**

80. С включването на формулировката „поради опасения за безопасността“ в буква а), точка 2), се гарантира, че само свързани с безопасността

ограничения от значение в контекста на Регламент (ЕО) № 2111/2005 ще бъдат съобщавани от Агенцията.

81. Добавена е нова буква в), за да се гарантира, че държавите членки ще информират Агенцията за своето намерение да наложат отделна оперативна забрана на оператор от трета държава по отношение на тяхната територия съгласно условията, посочени в член 6 от Регламент (ЕО) № 2111/2005. От своя страна Агенцията предприема действия за ограничаване или спиране на действието на разрешителното.

ART.200 Процедура за първоначална оценка – общи разпоредби

82. Буква в) е преформулирана, за да отразява предвидената пропорционална методология за оценка и да гарантира, че предприетите от трета държава мерки за изпълнение по отношение на заявителя ще бъдат също взети предвид. Позоваването на одити е заличено, тъй като Агенцията няма да извършва одити на оператори от трети държави, които не са включени в списъка на ЕС по отношение на безопасността в първоначалната фаза. Буква д) е преформулирана, за да отразява по-добре основания на риска подход, прилаган от Агенцията. Тя също така дава основание за отказ на заявление, когато е очевидно, че няма смисъл от допълнителна оценка.
83. Буква г) е изменена, за да се гарантира, че Агенцията се фокусира само върху онези стандарти на ИКАО, за които може да приеме коригиращи мерки, установени от държавата на оператора, държавата на регистрацията или операторът в случай на съобщени различия съгласно член 38 от Чикагската конвенция.

ART.205 Процедура за първоначална оценка – оператори от трети държави, които са обект на оперативна забрана

84. Това е изцяло нова разпоредба, отразяваща концепцията, че всички оператори, обект на забрана, могат да кандидатстват за разрешително. Също така е установено по-добро съответствие с Регламент (ЕО) № 2111/2005. С цел яснота Агенцията предлага отделна разпоредба за операторите, обект на забрана, както е утвърдено в тази разпоредба. Както е споменато по-горе, оценката на такива оператори може да включва одит на място.

ART.210 Издаване на разрешително

85. Направено е сравнение между критериите, установени в приложението към Регламент (ЕО) № 2111/2005, и критериите, определени в настоящото становище за издаване на разрешително. Някои от критериите в гореспоменатото приложение не бяха адекватно отразени в част-ТСО и затова са въведени в буква а), точки 3) и 4). Освен това буква а), точка 4) е изменена, за да се гарантира, че разрешително ще бъде издадено само когато няма доказателства за големи системни недостатъци в надзора на държавата на оператора, които имат отрицателно въздействие върху показателите на този оператор. Буква а), точка 5) е въведена, за да се гарантира, че разрешително ще бъде издадено само на оператори, които не са обект на оперативна забрана.

86. Буква б) е преформулирана, за да отразява нововъведената концепция за полети без разписание (вж. точка 37).

ART.215 Наблюдение

87. Тази разпоредба е приведена в съответствие с ART.200, за да се гарантира, че Агенцията прилага еднакви критерии както в първоначалната фаза, така и във фазата на наблюдение.

ART.220 Програма за наблюдение

88. Заличени са критериите „специфичен характер на оператора и сложност на дейностите на оператора“, които да се вземат предвид при разработването на програмата за наблюдение. Въпреки че подобни критерии са подходящи за надзора на безопасността, осъществяван от държавата на оператора, за оценката на операторите от трети държави от страна на Агенцията това се счита за непропорционално. Буква в) е изменена и включва концепцията, че интервалът от 24 месеца може да бъде намален, ако са налице признаци, че възможностите за надзор на държавата на оператора са се влошили. Въвежда се възможността за удължаване на интервала до максимум 48 месеца при определени условия.

ART.230 Констатации и коригиращи действия

89. Тъй като одити се предвиждат само за оператори, обект на забрана, или след спиране на действието на съществуващо разрешително, буква б), точка 2) става излишна и затова е заличена. От буква в) са заличени позоваванията на „процедури и ръководства на оператора“, тъй като Агенцията няма да проверява толкова подробно операторите от трети държави. За да се осигури повече гъвкавост на Агенцията и оператора за изпълнението на коригиращи действия, позоваването на 3 месеца в буква д), точка 2) е заличено.

ART.235 Ограничаване, спиране на действието и отнемане на разрешителни

90. Това е изцяло нова разпоредба за изпълнение. Тя доразвива разпоредбата за изпълнение, представена първоначално в NPA. Както вече е споменато по-горе, основната промяна на първоначалното предложение е, че ще се прилагат отделни процедури съответно за „спиране на действието“ и „отнемане“ на разрешително. Първоначално Агенцията само ще спира действието на дадено разрешително. За отмяна на спирането на действието Агенцията може да извърши одит на оператора, ако са изпълнени условията в ART.205, буква в). След спирането на действието следва отнемане, ако в срок от 6 (+3) месеца операторът (съгласно част-ТСО) или държавата на оператора (съгласно на Регламент (ЕО) № 2111/2005) не е в състояние да докаже, че е предприел успешни коригиращи действия или когато операторът е включен в списъка на ЕС по отношение на безопасността в съответствие с Регламент (ЕО) № 2111/2005. Въведена е буква е), за да се гарантира съвместимост с Регламент (ЕО) № 2111/2005.